

Előfizetési árak:
 Évesre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca I. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca I-ő szám
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
 Hirdetmények
 a kiadóhivatalban vétetnek 18f

Restauráció.

Pécs, 1895. december 6.

(* *) Évek óta huzzák az egymást váltogató kormányok a lélekharangot a vármegyék fölött. Hat év előtt is, most is azt hangoztatják, hogy ez lesz az utolsó választás. Pedig hát ezt a hiresztelést ők maguk, a faltologatók sem hiszik el, legfeljebb csak fenyegetésül fundáltak ki, hogy jó kormánypartiakból álló tisztviselői gárdát választsszanak országsszerte, vagy hogy az ellenzéki érzelmeik is — a kenyérért — mamelukokká változzanak, különben a fejük fölött függő damoklesesi kard — az államosítás — hivatal nélkül hagyja őket.

Hasonlóan az egyiptomi kilenc csapáshoz, bennünket is meglátogatott az Ég haragja, és nem kilenc, de rövid idő alatt kilencven csapást bocsátott e szegény országra, melyek közt nem éppen a legutolsó az, a mely éppen az ezredév küszöbén éri a magyart, hogy éppen a Bánffy-kormány idejébe esik bele a vármegyei restauráció.

Maga a kormánypart sem hitte, hogy azok a praktikák, a melyek az élet mesterséges meghosszabbítására szolgálnak, ezt a kormányt elsegítsék addig a pontig, a hol ismét kiszámíthatatlan kárára lehet a nemzetnek. A vármegyei restauráció tehát ennek a kormánynak van kezében, a mely a pacifikálás fehér lobogóját lengeti, de ott szítja mellette a csóvát, mely autonomikus intézményeink fölé gyűjti a tűznek veszedelmét.

Országsszerte folynak — nálunk csak tegnap ment végbe — a mozgósítási próbák, felvonulnak a vármegyék urai, a kik a kormány érdekeit összhangzásba tudják hozni a megye (azaz: a saját) érdekeivel. Legkevésbé kell aztán csudálkoznunk, hogyha ily előleges értekezletek itélnek elevenek és holtak fölött, kimondják a legérdemesebb tisztviselőkre, hogy már öreg, nekik nyugdíjba kell menniök, hogy helyet csináljanak — és ez mindenütt így van — az uralkodó párt stréberjeinek. A korhadt rendszer így aztán kicsikarja magának ez alkalommal is az egész vonalon a győzedelmet, és csak azt nem tudjuk megérteni, hogy miért állanak elő folyvást az államosítás fenyegető rémével, midőn úgy megy minden az ő szájuk ize szerint, mint a karikacsapás.

Lefolyt a költségvetési vita általánosságban, de csak az ellenzéki hangokat hallottuk, a kormánypartnak nem volt szava, midőn hosszú bünlisztáját olvasták fejére; mert bizott többségében és a szavazás döntésében. Helyettük a kitartott lapok védelmezik a maguk szavainak a cinizmusát és ráfogják az ellenzéki pártokra, hogy azok személy ellen harcolnak, hogy egyenesen Bánffy bárót óhajtják megbuktatni.

Még ha így volna is, akkor is jogosult volna az ellenzékiek támadása; mert az a Bánffy b., a kinek egész uralkodása az államférfiúi lehetetlenségek és az apró kortes stílik sorozatából áll, nem állhat egy ország, egy nemzet élén vezérszereplőként. Bizony az a Bánffy b., a ki feltalálta a nyitrai választást és most ennek a mintájára csinálja meg országsszerte a megyei restaurációkat, hogy ily módon is szaporítsa lekötözöttjeinek, támogatóinak gárdáját, nem igen érdemel másféle elbánást, és egyáltalában semmiféle kiméltet azoktól a hazafiaktól, a kik szívükön hordják Magyarországot sorsát.

Pedig hát ez a jogosult támadás nem csupán a Bánffy b. személyének szól, a ki az elődök eredendő bűnével került véletlenül a hatalom polcára, hanem tulajdonképpen annak a silány rendszernek, a mely immár husz év óta a magánérdekek hizlálásában érvényesül. Az ország érdeke, a közszabadság ügye, a nemzet jóléte a nemzet nyakán ülő közkereseti társaságnak semmi, csak a határtalan egoizmus foglalja le minden hivat annak a rendszernek, mely immár husz év óta végzi nemzetpusztító munkáját.

Bánffy bárót tehát csak azért támadja az ellenzék, mert ő a feje ennek a rendszernek, a ki igyekszik a megkezdett uton továbbfejlesztetni, még pedig sokkal több erőszakossággal, sokkal több önzéssel, sokkal több szüklátkörűséggel minden eddigi kormánynál. Hisz az ő személyében egyesülnek mindama tulajdonok, melyek ebben a rendszerben megbénítják a nemzeti akarat érvényesülését. Szabad akarat, szabad vélemény nyilvánításnak nincsen helye, annál inkább dominál a vesztegetés minden neme anyagi és erkölcsi téren egyaránt. Választásoknál az állam minden tisztviselője kortesesszökhöz aljasul és senki sem meri a meggyő-

ződését követni, hanem teljesíti rabszolga módjára ura parancsát.

Ilyennek kell lenni Bánffy b. recipéje szerint a vármegyei tisztviselőnek, a kiket választanak ugyan, de hát az állam fizeti őket. Ha nem pariroznak kellőképpen, arra való a restauráció, hogy a mesterségesen előállított többséggel kibuktassák őket, ha szépszerével menni nem akarnak. Bizony önértékes megyei hivatalnoknak ez a bizonytalan állapot százszor keservesebb, mint egy helyesen keresztülvitt államosítás, a mit hamarjában megcselekedni még Bánfféknak sincs eszükben.

Minő rendszer, mennyi hitványsága a politikai életnek, mennyi bűne a közkormányzatnak kerül úgy elvetve, odadobott szavakban felszínre, ha egy-egy ilyen előleges restauráló notabilitásokból álló értekezlet entre nous tanácskozik, midőn az értekezlet magánjellege kizárja a nyilvánosság ellenőrzését, és tartózkodás nélkül kimondhatja mindenki: „Én támogatom a te érdekedet, ha te is támogatod az enyémet.”

Mekkora korrupció a közélet minden vonalán. A kormány husz év óta csak a maga érdekeit tekintti és Bécs kegyeit hajhászsa. Az egyén, a ki kenyerét félti, szintén csak önzésből tesz és gondolkodik, és csak arra vigyáz, hogy a felsőbbek kegyeiben maradjon. Ez a rendszer az ő poshadt, rothadó erkölceit belelehelte az egyénekbe is, a kik csak onnan felülről várnak mindent. A nemzeti organizmusba beleette magát ez az önző szellem s egyre sodorja a nemzetet lefelé. „Mily fiatal, s már is mameluk!” — ez a megjegyzés illik a legtöbb pályája kezdetén álló fiatal emberre, a ki törli magát a hatalmasok kegyéért, hogy ez segítse őt előmenetelében. Az érdem, a hivatottság, a tudomány, a jellem . . . az mind mellékes.

Nos hát, mi a közszellem eme rothadása ellen harcolunk, s velünk a függetlenségi párt. Ennek a szellemnek a kiirtására szövetkezniök, újra egyesülniök kell a ketté szakadt pártoknak, hogy felrzza a nemzetet abból a közönyből, abból a nély szellemi álomból, a melybe maszlagos és szemfényvesztő politikával kábították. Éppen azért, azokat, kiket még nem rontott meg a kormányzati korrupció, a kik nem tolják vakon Bánfféknak kasirozott diadal-szekerét, a kik hazájuk ügyét többre becsü-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Erős szerelem.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —
 Irta: Honthy István.

Maga van otthon — mint annyi sokszor mostanában — a kis, törékeny, cukorbaba asszony.

De nem ül a férje íróasztala előtt, — mint azelőtt szokta — nem is beszél a kalitba ugrádozó kanárihoz, hogy „várj, várj, mandi; mindjárt jön haza a kis gazdád. Ugy-e fityülsz majd neki; ugy-e örülsz majd neki?” Bizony nem beszél, hanem ideges sietséggel kapkodja magára a köpenyegét és kalapját, s a tükörbe csak egy pillantást se vetve, kimegy a szobából. A szolgálójuknak csak annyit mond, hogy mindjárt jön, s a következő szempillantásban már künt van az utcán.

Az alkonyozó téli nap csipős, fagyasztó szelet bocsájt az utcákra, melyeken az emberek sietve járnak-kelnek. A fehér hó ropogva török meg a lábak alatt és meg-megcsillan, mint a tükör-üveg, a hogy egy egy lámpa fénye felvillan az utcasarkon.

A kis, törékeny cukorbaba asszony gyorsan surran el az emberek között. Végig siet a főtér csuszós kövezetén, át a piactérre s befordul egy utcába. Ott sorba nézi a házszámokat s az egyik, ugylátszik, az, a melyiket keres. Keresi, mert azt hallotta, ott lakik az ura szeretője.

Ódon nagy bérház ez, melynek kapumélyedé-

sébe eszrevétlenül behuzódhatik akárki s tetszése szerint figyelemmel kísérheti a kapun át járókat.

A csipős, fagyasztó hideg szél azonban ott is megtalálja az embert. Megtalálja a kis, gyenge, törékeny, cukorbaba asszonyt is, a ki azonban nem fázik, sőt piros az arca, lázas az ajka s forró izgatottság perzseli egész kicsi karcsu testét.

S így vár, elrejtőzve, vagy tíz percet, a mikor egy férfi surran be nagy sietve a kapun. Magas, vállas alak; a nagy prémes kabát elfüdi talpig s a kapu előtti lámpa ha vet is az arcára egy sugárt, az bizony nem teszi felismerhetővé.

És mégis, a mint bemegy a kapun s eltűnik az udvar homályában, az a kis, gyenge, cukorbaba asszony egy halk sikolyt hallat s aztán tántorodva lép ki rejtekéből s indul visszafelé, a mint jött, ingó, lassu járással.

A csipős, fagyasztó, hideg szél pedig körülcsokolja kipirult lángoló homlokát, lázas ajkait s behatol a prémes köpönyegen keresztül reszkető, remegő kicsi testéhez.

Az ósdi, nagy bérház egyik szobájában felugrik hintaszékéből Sziklássy Deborah, a városi szintársulat nagyhirű tragikája, a mint belép hozzá sietve, vágygalteli lázzal Tornay Miklós. S még meg se várja hogy a férfi köszöntse; maga vessi le róla a hideg, hópehelylyel, zuzmarával telecsapott nagy kabátot s oda vonja a pattogó kandalló mellé. Ott sem engedi szóhoz jutni; ott is, a mint nyaka köré fonja két puha, meleg karját, szemébe néz a villogó fényű szemével, ott is maga kezdi a beszédet.

— Alig vártam, Miklós. Képzeld csak, ma az

zal a kiálthatatlan drámai szendével — maga is tudhatja, hogy milyen „szende” — összezördültem próba után, s azt vágta a szemembe, hogy vigyázzak, mert nem soká tartom rózsás karmaim között Tornay Miklóst.

A nő itt hátravetvé karcsu termetét és kacagni kezdett, hogy megringott egész teste kíváncsú csábbal. — Hahaha! Ezt mondta. Az én rózsás karmaim között nem sokáig lesz Tornay Miklós! S ki fogja onnan kiszabadítani?!

Egyszerre azonban odaborult a férfi széles mellére s át ölelte szenvedélyes erővel.

— Pedig meghalok nélküléd! Nem akarom, hogy itt hagyj! Nem viselhetném el, ha felém se néznél többet!

És ölelte magához forrón, erősen s piros ajkát csókra nyujtotta feléje.

De Tornay Miklósnak egyszerre csak nem esett jól az ölelés, a csók.

Eszébe jutott, hogy hátha valami uton-módon megtudja az ő cukorbaba asszonya est az egész történetét? Meghasad annak a kis gyenge szíve az első pillanatban!

És sietett haza néhány perc múlva. Sietett el ez elől az erős szerelem elől az ő cukorbaba asszonyához, annak az édes, gyengéd szerelméhez.

Azt pedig lázban égve, eszméletlenül találta a puha, habos ágyban.

És nem tudott meg tőle semmit. Csak azt látta, hogy nagy beteg; csak azt tudta, hogy orvosra van szükség s csak azt érehte, hogy valami csapás érte. Érte pedig azért, mert az ő cukorbaba asszonyának

lik a husosfazekak szereteténél, legyenek segítségére pártunknak hazafias harcában és küzdelmében.

A nemzet minden fia kell, hogy csatlakozzék szívvel-lélekkel ahhoz az ellenzéki törekvéshez, melyet pártunk maga elibe kitűzött. Ezt a silány rendszert minden törvényes eszközzel ki kell irtani, midőn majd a nemzet csinál egy nagy restaurációt, kibuktatva a hatalom kezeléséből azokat, a kik vele olyan rutul visszaéltek.

A nagy harc nemsokára meg fog vivatni és készen lehetünk arra, hogy az uralkodó párt szívósan ragaszkodik hatalmához; mert érdekszövetségben áll s mert anyagi előnyeit a létkérdés szívósságával védelmezi. De készen kell lennie az ellenzéknek is arra, hogy összes fegyvereit harcra kell vinnie, hogy levághassa fejét annak a szörnynek, melynek neve korrupció s a mely a nemzetet dobja minden kérdésben áldozatul, csak-hogy önmagát hizlalja. A mostani restaurációnál is készüljön az ellenzék és ne hagyjon a maga nyakára diktálni olyan egyéneket, a kiket mások portálnak a „kéz kezet mos“ elve mellett, hanem a régi, kipróbált, jellemes hivatalnokokat hagyja meg helyükön; mert könnyen megeshetik, hogy a támadható rés selejtes elemmel töltetik be, a mi még nagyobb baj volna a mostani állapotoknál. Selten kommt was besserer nach.

Hirek.

Pécs, 1895. december hó 6.

— **(A vidéki hírlapírók Budapesten.)** A vidéki sajtó képviselői tudvalevőleg e hónap 8 án vasárnap tekintik meg a kiállítás építkezéseit s ez alkalommal tartják meg kongresszusukat egy országos hírlapíró-szövetség tárgyában. Itt időzésük programja ez: Szombaton ismerkedő este és vacsora az Otthonban. Vacsora étlap szerint. Vasárnap reggel, 8 órakor gyülekezés a New York kávéházban s onnan 9 órakor indulás a kiállítás területére. A kiállítás igazgatósága fogadja a vendégeket s kalauzolásuk mellett tekintik meg a kiállítás munkálatait. Déli 12 órakor ebéd a debreceni csárdában, a hol a vidéki kollegák a kiállítás igazgatósága vendégei. Délután 2 órakor esetleg 3 kor kezdődik az Otthonban a hírlapírói értekezlet, melynek tárgya az az e célból kiküldött vidéki bizottság fogja előterjeszteni. Este 8 órakor vacsora az Otthonban.

— **(A kaposvári polgármesteri állás.)** Kaposvár polgármestere, Németh Ignác lemondott állásáról, mint hírlík azért, mivel hivatali vezetése ügykörében szabálytalanságok merültek fel, melyek állását egy bekövetkezendő fegyelmi vizsgálattal kétesessé tették volna. A közgyűlés, melynek lemondását dec. 2-án jelentette be, mint levelezőnk jelenti, igen familiárisan viselte magát, mert bár tudta a polgármester hibáit, 2800 frt végkielégítést állapított meg neki.

— **(Megerszökött sikkasztó.)** M o l l Arthur bécsi fiatal vésnök, vándorutjában bejutott Kaposvárra és ott alkalmazást is nyert. Az alkalmazást azonban nem igen becsülte meg, mert a jövedelme gyengéd szerelmét elhanyagolta annak a másikkal nagy, erős szerelme mellett.

S aztán megjött az orvos.

Viszálta fontos arccal a beteg úterét s végül irt valami csilapító szert. S nagy vigyázatot ajánlott a betegnek.

Azt pedig őrizte hűségesen Tornay Miklós. S a mikor éjtél után egy pillanatra gyengült a forró láza s megismerte az urát, Tornay csókkal halmozta el a kezét s vigasztalta édes enyhítő szóval.

A gyenge cukorbaba asszony pedig összeszorította a lázas ajkait s egy hang, egy szó nélkül hallgatta.

Csak a szeme beszélt, de hogy mit, azt is csak a lelke tudta.

A halál gyorsan el tud banni mindenkivel.

Annál inkább gyorsan elbánt a kis, gyenge cu korbaba asszonynyal.

Az első nap tüzes parázssá tette az egész karcu, kis testét s lázas álmodt hozott rá éjszakára; a második nap pedig fázós hideget lopott még a lelkébe is s éjszaka aztán békét hagyott neki örökre.

Tornay Miklós ott ült éjjel nappal a felesége ágya mellett. Csókokkal hűsítette a forró homlokát s édes szókkal csendesítette jajongásait. És úgy érezte, hogy szembeszáll az istennel is, csak kinjaitól megmente az ő drága kis feleségét.

Hanem nem kellett szembeszállnia. A kis, gyenge, cukorbaba asszony meghalt. Meghalt, a nélkül, hogy az ő urát perbe keverte volna az Uristennel.

Mikor azt a fázós hideget nem állhatta már tovább a lelkében, odavonta Miklóst magához.

rendesen kevés volt kiadásai fedezésére és így igen sokszor kölcsönhöz folyamodott, a míg kapott az ismerőseitől. De egyszer csak ez a pénzforrása is kikapadt s ekkor tiltott módhoz folyamodván, a gazdájától rábizott pénzt elsikkasztotta s azzal megszökött. A 25 éves, magyar, német, cseh és francia nyelven beszélő sikkasztót nyomozták, azonban elfogatása még eddig nem sikerült. Ezért most a kaposvári kir. törvényszék elrendelte a köröztetését és személy leírását, mely szerint a sikkasztó középtermetű, erős testalkatú fekete hajú és szemén himlőhelyes, szemüveget visel — mihez tartás végett rendőrhatalóságoknak megküldötte.

— **(Percel Béni mint vasútengedélyes.)** A kereskedelmi miniszter Percel Béni országválasztott képviselőnek Pécatól — Dolni-Miholjacig vezető helyi érdekű vasútra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **(A kerítőnő.)** Simon Ilka valamikor csinos leányzó volt Kaposvárott. Karcu, magas a termete, szőke a haja kékek a szemei, kerek arcáról csáb mosolygott, duzzadt piros ajkai szerelmesen rúdtak csevegni. Jó dolga is volt a fiatal leánynak; könnyű életet élt, jómódban volt, míg fiatal és egészséges volt. Alig tűnt el azonban a feje felett huszon hét tavasz, két puha kerek karja beteges lett, görvélly ütött ki rajta és vége lett a szép életének. De nem lévén a munkához szokva, most sem tudott a becületes utra térni, hanem fiatal, tapasztalatlan leánykákát csábított a bűn útjára. E lélekvasárló üzemeit azonban a kaposvári rendőrség csakhamar felfedezte és Simon Ilkát megidézte maga elé s elítélte 50 frt pénzbüntetésre. Simon Ilka az ítélet jogerőre emelkedése előtt azonban megszökött Kaposvárról és neki ment a világnak, a mely elég nagy arra, hogy őt büneivel együtt befogadja. De nyugalmas, biztos menedéket nem fog neki adni soha és sehol, mert a kaposvári rendőrkapitányság most hivatalosan körözötti és ha feltalálják, visszaviszik szülővárosába, hoi fiatalságát eltékozolta, beleesett a bűnbe és most büne büntetését fogja elszenvedni.

— **(Kútba ugrott a gyermeke után.)** Mint baknai levelezőnk írja, ott tegnapelőtt megrendít családi dráma történt. P e k á r József gazdálkodó kis, alig négyéves fiacskája az udvaron a kút mellett játszadozott s egyszerre azt a játékot kezdte, hogy a kútba kavicsokat kezdett dobálni és felkapaszkodva a kút kavájára, utánok nézett mint locsannak azok a vízbe. A kapaszkodás közben azonban egyszerre megsiklott és beleesett fejjel a kútba. A fiucska jajsavát meghallotta édes anyja és rémülve rohant a kúthoz, de már későn. És a következő pillanatban ő maga is belevetette magát a kútba, hogy gyermekét megmentse. Erre a házi cselédség és a szomszédság is összefutott s a kúthoz menve, ott láttak az anyát, a ki nyakig a vízbe volt merülve, de két karjával azért felemelve tartotta a gyermeke — hoitást és őrvöngve kiáltott segítségért. Nagy nehezen kimentették a vízből, de mikor fiáról meglátta, hogy az megfuladt, őrvöngésben tört ki és végre ajánlan esvén össze, ma éiethalál közt lebeg. Az apa a szerencsétlen esetet csak este tudta meg, mikor a tanyájáról hazatért és fájdalommal leírhatatlan volt. A kis fiucskát nagy részvét mellett temették el s félős, hogy édes anyját is mellé teszik nemsokára.

— **(Csódmegszüntetés.)** N o v á k Sándor kereskedő ellen a szegzárdi törvényszék mint csódbíró, az elrendelt csódot megszüntette.

Gyenge, suttogó hangon bucsuzott el tőle.

— Isten veled, Miklós! Én meghalok, érzem. Légy boldog . . .

Talán mást is akart még mondani, de egyszerre elakadt a szava. Kis, gyenge teste ónsúlyival nehezedett le az ura erős karjaira, a feje hátrahanyatlott s a következő pillanatban szemei megüvegesedve meredtek rá Tornay Miklóra.

És aztán eltemették. Eltemették drága érckoporsóban, sirját pedig egészen elfödte a koszorúk és virágok halmaza. S csaknem mindnyáját Tornay Miklós rendelte az ő egyetlen, drága megboldogultja emlékére. Koszorukat és virágot a tél zord hidegében, mikor a virág úgy is elhervad, a koszorú úgy is megfonnyad, ha a meleg üvegházban nem talál többé enyhet, meleget.

Tornay Miklós pedig a temetés után a miút belépett volna a cukorbaba asszonyt elvesztett háza kapuján, ott találkozott Sziklássy Deborával.

A nő szánakozva nyujtotta feléje a jobbját.

— Hallottam a gyászát. Fogadja részvételem.

De nem eresztette el a kezét mindjárt. Még mondott valamit.

— Ugy-vártalak ez alatt a pár nap alatt. Egész évszázadnak tetszett mindegyik te nélkül. Hanem most már eljössz, ugy-e?!

Tornay Miklós nem felelt. De úgy érezte, hogy a szívét marcangolja, a lelkét tőri össze — s még sem tud tőle szabadulni! — ennek a nagy, erős asszonynak a nagy erős szerelme.

. . . Pedig hát melyik volt e két szerelem közül az igazi erős szerelem?!

— **(Meghalt tanu.)** Ma egy verekedési ügyet is tárgyalt a pécsi kir. törvényszék büntető osztálya, melyben több tanu között Heller Boldizsár villányi éjjeliőr is be volt idézve, a ki a verekedés szemtanuja volt és annak hőseit, mint éjjeliőr, igen jól ismerte éjjeli alkalmakból is. A megidézett tanu azonban vallomást nem tézen többé e földön lakók ellen, mivel nemrégén egy jobb világba költözött. Az elhalt tanunak e szerint csak a még életében a csendőrség előtt tett vallomását olvasták fel és fogadták el tanubizonyságul.

— **(Kitáncoltatott rendező.)** Hogy a bányászoknak a sörházban rendezett Borbálanapi táncmulatsága miért folyt le olyan szokatlanul szépen, minden legkisebb fejbeverés nélkül, annak egyszerű oka az, mert a bányászok most az egyszer maguk is vigyáztak a csendre, rendre, fegyelemre. Saját keblükből huszonegy rendezőt választottak, a kiknek kötelességük volt a táncmulatságban a rendet fenntartani. És a huszonegy rendező közül husz derekasan meg is felelt feladatának; úgy ment a mulatság a rendezésük mellett, mint a karikacsapás, de semmi rendellenesség nem fordult elő. Egy rendező azonban megfélekedett feladatáról és rakoncátlankodni kezdett. Nosza hamarosan összekapás lett volna a dolog vége, mert az ipse alaposan be volt már illúminálva. Hanem egyszerre a husz rendező összedugta a fejét és a tanácskozást tett követte. A rakoncátlan rendezőt ketten karon fogták és szépen — kitáncoltatták a teremből s az ajtót becsukták az orra előtt. És folyt a mulatság reggelig a kitáncoltatott rendező nélkül.

— **(Ruhakiosztás.)** Nagy örömet okozott számos szegény iskolásnak a Mikulás. Ugyanis tegnap a belvárosi és ágostonteri népiskolákban osztattak ki a város közönsége és a Pécsi takarékpénztár adománya folytán szegény gyermekek számára készített ruhanemek. A kiosztás Károly Ignác apátplébános, mint választmányi elnök közbenjöttével történt mindkét helyen. Nevezetes ujtást tett a kiküldött bizottság a lábbeliekre vonatkozólag, mert az idén mellőzte a csizmákat s helyette a vállalkozókat az ugynevezett cugcipő készítésére utasította. Hogy ez ujtás jobban fog-e bevalni a csizmanál, a cipő használhatósága és tartóssága be fogja igazolni. A belvárosban kiosztott 78 pár cipő, 20 drb. kabát és 12 nadrág, összesen 278 frt értékben. Az ágostonteri iskolánál mintegy 218 mindkét nembeli tanuló részesült e jótéteményben 400 frtot meghaladó összeggel. Kiosztott 33 drb. kabát, 42 drb. nadrág, 49 pár férficipő, 38 drb. női kabátha, 35 drb. szoknya, 40 pár cipő és ugyanannyi harisnya. A szigetiekülváros és felső vámházutcai iskoláknál a napokan fog a kiosztás eszközöltetni. A kiosztás után minden gyermek a kapott ruhadarabját felpróbálta. Végül Károly Ignác hálaáért intette a gyermekesereget jötevéik iránt, míg viszont az intézeti igazgatók az ifjuság nevében köszönték meg a szenvedő emberiség javára hozott áldozatot.

— **(A postai csomagban szabad levelet is küldeni.)** A közönség sűrű zaklatásával járó jövedéki eljárást szüntetett meg közelebb, mint értesülünk, a pénzügyminiszter. Igen gyakran merültek ugyanis föl panaszok az iránt, hogy a pénzügyi közegek a postán szállított csomagokban elhelyezett levelek miatt is jövedéki eljárást indítanak meg, holott leveleknek postai csomagokban való szállítása a törvény rendelkezéseivel nincs ellentétben, föltéve, hogy sem a földadó, sem a címzett az így szállított levelek gyűjtésével, illetőleg kézbesítésével üzletszerűen nem foglalkozik. A miniszter egyetértve a kereskedelmi miniszterrel, elrendelte ennőfogva, hogy a pénzügyi közegek a postai csomagokban elhelyezett leveleket, még ha több is van egy csomagban, ne letelezzék meg, illetőleg azok miatt jövedéki eljárást ne indítsanak, kivéve az oly eseteket, midőn megállapítatik, hogy a földadó vagy a címzett az így szállított levelek gyűjtésével üzletszerűen foglalkozik.

— **(Egy kis félreértés.)** Egyik helybeli cipésziparos polgártársunk a tegnapi hetivásár alkalmával hirtelen rosszul lett. Hazament, lefeküdt s orvost hivatott. A doktor megvizsgálta a beteget, úterét megtapintotta s megnézte a nyelvét. „Vett be valamit? kérdezte aztán tőle. — „Bizony orvos ur — nyugta a beteg — összesen egy forint ötvenöt krajcárt vettem be; nagyon gyöngye volt a hetivásár.“

— **(Tolnavármegye törvényhatósági bizottsága)** tegnapelőtt rendkívüli közgyűlést tartott, melyen jelentéktelenebb ügyek elintézése után — mint szegzárdi levelezőnk írja — az elnök D ö r y Pál alispánnak jelentését hallgattak meg a Bogyiszló községnek Tolnavármegyéhez csatolása ügyében Pestvármegye küldöttségével együttesen megejtett vegyes bizottság tárgyalásairól. Elhatározta a közgyűlés, hogy Dusnok és Fajsz pestvármegyei községeknek bevonásával a tárgyalásokat tovább folytatják. A törvényhatósági bizottság kimondta Görbő-Belecska községek szétválasztását. A két kis községből körjegyzőséget alakítanak Belecska székhellyel. Közgyűlés után szűkebb körű értekezlet volt D ö r y Dénes elnöklété alatt a vármegyei tisztújítás tárgyában.

— **(Az ilocskaí ütközet.)** Az ez évi farsang végén, február hó 28-án este, a Villány közlelben levő Ilocska faluban egész kis ütközet volt. Két ellenséges legénytábor szállt egymással harcra; az egyikben öt, a másikban hat bátor hős volt a nekiállván egymásnak, alaposan hozzáláttak az érveléshez, először csak szóval, de azzal nem győzvé, akkor meg botokkal. A botok mellett azonban holmi fokosok és csákányok is szerepeltek s a vége az lett az ütközetnek, hogy ifj. Weber János és Tümmel György véresen leverve maradtak a helyszínen s onnan csak lepedőben birták őket hazavinni. Az ütközet híre a villányi csendőrséghez is eljutván, a csendőrséghez lett mind a tizenegy hős idézve, a mikor aztán kitudt, hogy ifj. Weber Jánost Lang József és Lang János ütötték le egy bottal, Tümmel Györgyöt pedig Marx Ádám vágta fejbe egy csákánnyal s a leütött Weber is, feltápáskodván, a fokosával még egy ütést mért Marx fejére. Ezek alapján a pécsi kir. ügyészséghez került a verekedő legények ügye, s itt Lang János és Lang József az ifju Weber Jánoson elkövetett súlyos testi sértés vétsége, Marx Ádám és ifj. Weber János pedig a Tümmel Györgyön elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt lettek vád alá helyezve.

Ügyökben ma tartotta meg a pécsi kir. törvényszék a végtárgyalást, a mikor is úgy a tanuk vallomása, mint a sértettek előadása alapján kitudt, hogy bár igazi kis ütközet, általános verekedés folyt is le a történet alkalmával, de a hősök közül csak kettő a bűnös, úgy mint Lang János, egy nyurga fiatal legényke, a ki ifju Weber Jánost verte le aztan meg Marx Ádám, egy másik nem kevésbé nyurga paraszt, a ki meg Tümmel Györgyöt látta el alapos emlékezettel. Ezek alapján a kir. főügyész helyettes Zsolnay György, mint a vádhatóság képviselője, a vádat Lang József és ifj. Weber János ellen elejtette és csak Lang Jánost, meg Marx Ádámot kérte elítélni. A kir. törvényszék a közvádoló álláspontjára helyezkedvén, a két első vádlót felmentette a vád és következményei terhe alól, Lang Jánost ellenben súlyos testi sértés vétsége miatt 14 napi fogházra és 5 forint pénzbüntetésre, Marx Ádámot pedig súlyos testi sértés büntette miatt 6 havi börtönrre ítélte. Az első elítélt megnyugodott az ítéletben, a második nem; a közvádoló pedig mind kettőjükre nézve felebbezést jelentett be.

— **(Tolvaj éjjeli vendég.)** Szilágyi Ferencné Zsolnay utca 28. szám alatti lakosnőhöz tegnapelőtt este beállított egy vidéki nő és azt állitva, hogy ő a fia látogatására, a ki itt pap, jött be egyik közeli faluból, éjjeli szállást kért, reggel pedig megkérte, hogy adja neki kölcsön a téli nagy kendőjét és felöltőjét, majd elmege benne a templomba és fiát is felkeresi. Szilágyiné annál inkább szivesen és minden aggodalom nélkül teljesítette e kérését, mert a nő az asszony kis lányát is elvitte magával. És a vége az lett a dolognak, hogy a nő elszökött a kis lánytól és elszöktette természetesen a téli kendőt és felöltőt is. Szilágyiné e szerint belátta, hogy megcsalák csúful, és már kereszettel vetett az ellopott tárgyakra, mikor ma reggel felismerte a csaló nőt és rajta az ellopott téli kendőt és felöltőt. Rögton a rendőrség kezébe került a tolvaj éjjeli vendég s onnan majd az ügyészséghez kísérik át.

— **(Kossuth Ferenc választóinak panasza.)** Kossuth Ferenc tegnapelőtt egy küldöttet vezetett a belügyminiszterhez saját kerületéből, Tapolcáról. A ház folyosóján kíváncsian kérdezték: mit akar Kossuth és a tapolcaiak? Csakhamar benn volt a deputáció a miniszternél s Kossuth ünneplésen kezdi:

— Kegyelmes uram! A tapolcai választóim szénáját eleszik az Esterházy marhái... Jogorvoslatot kérünk!

Percel mosolygott, Kossuth is mosolygott, a deputáció pedig — a miniszter biztatásával — elégedetten távozott.

— **(Árpád sirja.)** A millenniumi ünepséggel kapcsolatban mindinkább szélesebb körben foglalkoznak azzal az eszmével, hogy Árpád sirját is felkutassák az ezredéves ünnepélyre. Árpád vezér sirját tudvaleg az ó-budai határban, a római fürdő közelében keresik a historikusok s egy fővárosi polgár memorandumot is adott be az országgyűléshez, a melyben azt állitja, hogy neki sikerült megállapítani azt a helyet, a hol a honszerző vezérnek pihennie kell. Egy lap most a memorandumra való tekintettel azt a tervet veti fel hogy a sir felkutatására nemzeti ásatást kellene rendezni, olyanképpen, mint mikor a szabadságharc ideje alatt a főváros lakossága tömegesen vonult ki, hogy sáncokat ásson Jellasics közeledésének hírére. Minden társadalmi osztályból igen sokan vettek akkor részt a földhányásban és valószínű, hogy ilyen nemzeti ásatást most is sikerülne nyélbe ütni. Ha az a memorandum tényleg elfogadható adatokkal igazolja Árpád sirjának a helyét, akkor nem volna rossz gondolat a fent említett terv sem.

— **(Esküvőhöz nem kell násznép, koszorú.)** Már tudni illik a polgári esküvőhöz. Sokszor előfordult, hogy a házasulandók közönséges, söt

rongyos ruhában mentek az anyakönyvvezető elé, a ki viszont a szertartást így nem akarta eszközölni, valamint akárhányszor megessett az új házasságjogi törvény uralma alatt, hogy az anyakönyvvezető csak akkor adta össze a feleket, ha ünneplőben, násznéppel jelentek meg, másképpen pedig visszaküldte őket, a mi mindig kellemetlen herce-burcát okozott. A belügyminiszter most rendeletet bocsátott ki az anyakönyvvezetőkhöz, a melyben meghatározza, milyen formalitásokat szabad megkövetelni a felektől. Kimondja e rendeletben, hogy mindenki tisztességes ruhában tartozik eljönni a polgári házasság kötésére, ellenben nem szabad megkövetelni azt, hogy a menyasszony koszorúval jelenjék meg és hogy násznépet hozzanak magukkal. Általában nem szabad az anyakönyvvezetőnek olyan magatartást tanusítani, a mely az egyházi esküvőt utánozza, nehogy a házasulandók feleslegesnek tartásák az egyházi összejedást.

— **(Amerikaiasan.)** A mult héten egy megyénkbeli lakos hirtelenében házasodni óhajtván, azon kérelemmel fordult a vármegye alispánjához, mentené fel őt a házasság kihirdetése kötelezettsége alól. Kérvényét az advent közelségével indokolván, az engedélyt meg is kapta és így módjában állott akár azonnal jelentkezni a polgári anyakönyvvezető, népiesen szólva: Bánffy-káplán előtt. A házasulandók közt azonban hihetőleg valami szokatlan dolog történt, mert a vőlegény újabb kérvényt adott be a vármegye alispánjához, újból kihirdetés alól kérve felmentést. Az ügy referense nagyot csodálkozott e furcsa jelenségen, melynek az a magyarázata, hogy a mindenáron házasodni készülő vőlegény most új menyasszonyt keresett, tehát újból szükségessé vált a felmentés, a melyet meg is kapott.

— **(Koronás énekesnő.)** Stefánia özvegy trónörökösne rendesen tanul énekelni. Nagyon szép hangja van. sőt olyan terjedelmes is, hogy ha trónörökösne nem volna, igen szép sikerei lehetnének mint dalénekesnőnek a hangversenyteremben. Nagyon természetes, hogy ilyen körülmények közt, megvan benne a nyilvános szereplés vágya. Legközelebb lesz is erre alkalma. Mielőtt beköltözneik télire kis lányával Laxenburgból Bécsbe, egy vasárnap Stefánia trónörökösne a laxenburgi templomban énekelni fog a mise alatt. Ennek a misének valószínűleg nagyon sok hallgatója lesz Bécsből s épen azért a napiát most még titokban tartják.

— **(Egy sztrájk a la fin de siècle.)** Kaposváratt — mint nekünk onnan írják — a sztrájk új fajtája készül kitörni, mely valóban beillik „korunk gőzzel és villammal haladó” jelszavába; ez a villamos sztrájk lesz. A Siemens és Halske cég már évek óta világítja ideigienes telepéből Kaposvár előkelőbb üzleteit és magánlakásait. Most végre nagy keservesen elkészül végleges központi telepével, a melyből szerződésszerűleg már régen világítania kellene az utcákat s tereket. — Az ilyen telep megépítésével járó kiadások „alapítási költségek” stb. természetesen megdrágítják a költségeket. Most a cég úgy akarná fölös kiadásait visszatéríteni, hogy körülbelül 200% al felemelik az eddigi magánvilágítási árakat. A magánfogyasztók legutóbb tartott értekezletükön felvett s valamennyi jelenlevő által aláírt és elfogadott nyilatkozat szerint becsületszóra kötelezték magukat arra, hogy szolidarisan járnak el, egyenkint nem egyezkednek és az áremelés életbelépése alkalmával azonnal beszüntetik a villamosvilágítást. Ez az új fajta sztrájk nagyban segíti elő más hazai cégeknek a mostani világítási áraknak csaknem megfelelő világítási ajánlatait. A kaposváriak erősen reménylik, hogy a lemondott polgármester regimje alatt kötött terhes közvilágítási szerződés felbontását a legközelebb beadandó kérvényük útján elérik, mert a S. és H. cég nem felelt meg a szerződésben kikötött időben kezdődni kellett volna közvilágítási kötelezettségének.

— **(Adományok.)** Vettük és itt adjuk a pécsi izr. hitközség tápintézete javára jegyzett adományok, illetve adakozók névsorát: Alt és Böhm 10, Blauhorn Izidor 10, Blau Lipót 2, Bedő Imre 2, Bedő Károlyné 5, Becsei Károly 5, Blancz József 3, Braun Gábor 3, Breuer Miksa 3, Deutsch Ádám 10, Engel Mihály 30, J. Engel József 20, J. Engel Gyula 15, Eisner Dóczy 10, Engel Adolf 30, Eisner József 3, Dr. Fürst Győző 15, Füchsl Arnold 20, Fürst Gyula 10, Friedmann József 10, Fürst Lipót 5, Fodor Béla 5, Glasz Herman 10, Dr. Goldberger Ignác 10, Grünhut Károly 5 Grünhut Kálmán 5, Grosz Antal 30, Grünwald Dávid 5, Grün Ignác 5, Grün Bernát 5, Hirschfeld Samu 20, Herceg testvérek 10, Hirschler Imre 2, Justus Miksa 20, Justus Lipót 10, Jakobovits Adolf 5, Krausz Béni 20, Krausz Simon 10, Krausz Mór 10, Dr. Krausz Jenő 10, Kohn Hermann 10, Dr. Kaufner Jenő 10, Kempfner Lipót 10, Krausz Miksa 10, Kann Ignác 10, Krausz Ödön 3, Klein Jakab 10, Krausz Jakab 10, Klein testv. 5, Kohn Lajos 5, Kreisler V. Barcs 2, Kupfer Mór 3, Kiss Zsigmond 2, Dr. Löwy Lipót 10, ifj. Löwy Adolf 10, id. Löwy Adolf 10, Lang Jenő 5, Löwy Miksa 2, Mitzi Mórné 10, Marton Miksa 10, Mandelbaum Sándor 5, Mérey Zsigmond 5, Mautner

Fülöp 5, Morgenstern B. 3, Münts Adolf 5, Naschits Adolf 10, Dr. Nemes Vilmos 10, Neumann Ignác 10, Neuberger Adolf 2, Obiath Adolf 10, Pauntz Jakab 10, Pauntz Gábor 10, Pauntz Adolf 10, Dr. Pintér József 5, Pollák Soma 10, Práger Jónás 10, Práger Sámuel 5, Reinfeld Imre 30, Reif Károly 10, Reich Mór 10, Rothmüller Károly 10, Roth Béla 2, Raab Gábor 2, Cs. Schapringer Gusztáv 25, Schwabach S. G. 15, Stern Dávid 5, Dr. Szilasi Zsigmond 10, Dr. Stein Henrik 10, Spitzer Lajos 10, Stern Károly 10, Spitzer Jakab 10, Spitzer Ignác 10, Dr. Székely Ede 5, Sattler József 5, Stern Mór utóda 10, Spitzer Béni 10, Stern Mayer 10, Spitzer Ádám 5, Schiller József 5, Dr. Stein Lajos 5, Dr. Silberfreund L. 2, Schlesinger Lajos 2, id. Schlesinger Mór 2, Schaffer Andor 5, Schön Károly 3, Schützer Sámuel 2, Tauszig Zsigmond 10, Tauszig Armin 10, Trebitscher Dani 5, Telegdi Armin 3, Ulmann Károly 30, Wertheimer Jakab 30, Wiesner R. 5, Weiller V. J. 10, Dr. Wallerstein B. 5, Weisz Ármán 5, ifj. Weisz Bernát 5, Weisz Dávid 5 frt. Összesen 1060 frt.

— **(A lelkiismeret.)** Megható eset történt egyik közeli község parochiáján a napokban. A lelkiismeret, mely az ember életét mozgatja, scenálta est az érdekes jelenetet, mely ritkítja a párját. Egy nyurga fiatal ember jelent meg a pap előtt. Szomorú volt nagyon és őszintén, megalázkodva bészelt. A külsejéből ítélve az iparos-osztályhoz kellett tartoznia. A lelkek pástora a bűnbánó legény nevét sem kérdezte. A szomorú legényt a lelkiismerete üste ide a pap elé, hogy a bűnét megnyihite azzal a bizalommal, melynél jobb orvosságot sehol nem talál.

Azt kérte a paptól, hogy kivételesen azonnal gyóntassa meg őt, mert nagyon érzi, hogy vétkezett.

— Hát mit vétettél fiam? kérdezte a lelkész.

— Ittas voltam felelte a legény, elvesztettem az eszemet...

A lelkész sietett szelid szóval megnyugtanni a ritka példájú legényt, aki a részegséget bűnnek tartja.

— De nemcsak abban volt... Aztán ha részeg vagyok, nem tudom mit csinállok...

Lehajtotta a fejét és megtörve vallotta: — Megütöttem az anyámat.

A lelkiatya megvigasztalta a bűnbánó fiút.

Művészet, irodalom.

A 231. cikk. Ezt a szellemes, kacagtató ötletekben és ügyesen létrehozott helyzetkomikumban gazdag vígjátékot rövid időközben másodszor adták tegnap este; nem csoda hát, ha kongott az ürességtől a színház. Különbözik ez a heti repertoár a mult heti unalmasságához mindenben hasonlóan végződik s a publikumnak, hiába, folytonfolyvást társalgási színművekre még nincs kíváncsisága; jobban szeretnénk például, jó magunk is, ha már az operett-személyzet még mindig csonka, egy héten, a vasárnap mellet, legalább még egy népszínmű-előadást látni, az újabb népszínművek közül pláne, mert hisszük, hogy a direktor a „Csillaghullás”-on kívül még több újabbfajta népszínművet is ismer. És ez talán a közönség izlésének is jobban megfelelné, változatosabbá tenné s hamarvaló ismétlésektől megmentené a repertoárt és nem — lenne üres minden második estén a ház.

A tegnap esti előadásról csak jót írhatnánk. Felesleges azonban ismétlésekbe bocsátkoznunk, s ha kiemeljük, hogy Kalmár Piroska igen kedves haragos menyecske, Follinusz remek vén róka, Mészáros okos férj, Balla okos, de peches udvarló, Dezséry kitűnő közjegyző és Polgár tanulékonynak bizonyult párbajsegéd-jelölt volt, elmondtuk, a mi elmondandónk vala. (→)

Millenniumi történet. Az Athenaeum r. társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tíz kötetes nagy munkának (millenniumi kiadás) az imént megjelent 45. és 46. füzeteivel a harmadik kötet („Az Anjouk kora”) folytatása rövid időre megszakított, a mennyiben a 47. és 48. füzetek a félben maradt második kötet („Az Árpádok kora”) folytatását képezik. Az Athenaeum r.-társaság azonban akként intézkedett, hogy úgy a második, mint a harmadik kötet rövid pár hónap alatt teljes befejezést nyerjen. Ezekben a második kötetben tartozó füzetekben Marcali Henrik egyet. tanár III. Béla uralkodásának és családi összeköttetéseinek ismeretével veszi fel az Árpád-házi királyok történelmének megszakított fonalát. Ezekhez a füzetekhez pompásan sikerült műmellékletek vannak csatolva. Így a 47. füzethez van csatolva a budai várkapornában őrzött „Szent István jobbja ereklyetartójának” bámulatos tökéletességgel előállított esines fénynyomata és a XIII. század legfontosabb okmányának, melyben „1290 augusztus 31-én Habsburgi Rudolf Magyarországot fiának Albertnek adományozza, — sikerült hasonmása szövegeleményével és magyar fordítással. A 48. ik füzethez a derzi unitárius temp-

lom XIII. századbéli falfestményének „Szent László párbaja a kun vitézzel” — színes másolata van csatolva remek kiállításban. Ugyancsak itt találjuk „III. Béla és hitvese sírjában talált királyi jelvények” fényképét a Magyar Nemzeti Múzeumban őrzött eredetiek után. Ezekben a füzetekben is egymást érik a szebbnél szebb szövegek, a melyek közül ki kell emelnünk a legrégebb magyar kodexnek, melyben egyszersmind a legrégebb magyar nyelvi emlék a „Halotti beszéd” foglaltatik, a deáki misekönyvnek kánon előtti képét és annak a lapjának fénynyomatát, melyen az ősrégi naptár augusztus hava van, már Szent István magyar király neve napjával. Az egyes füzetek ára 30 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr., (24 füzet) 7 frt 20 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése dec. hó 6-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A mai ülés első szónoka Herman Ottó volt, a ki a magyar-horvát viszonyokra nézve kijelenti, hogy a magyar és horvát képviselők közt soha sem volt valami bennő viszony. A horvátok költségeit mindig mi viseljük.

Pulszky Ágoston ezzel szemben dicsérőleg emelte ki a jó viszonyt a magyar és horvát képviselők közt.

Pázmány Dénes nem tartja kompetensnek Gyurkovitsot a horvát ügyben nyilatkozni; mert ő csakis mint egy bécsi lap kiküldött tudósítója jön a magyar parlamentbe — beszélni. Ő bécsi szemüvegen át nézi az ügyeket.

Beóthy Ákos és Horváth Gyula a kormányt teszik felelőssé a zágrábi királyi nyilatkozat mulasztásaiért.

Tisza István védelmébe veszi a horvát bánt. Ugron Gábor hatalmas beszédben bebizonyította, hogy a magyar király trónja csakis a magyarokra való támaszkodással áll szilárdan.

TÁVIRATOK.

— **A stomfai választás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Stomfán még mindig tart a szavazás, Latkóczy háromszáz szavazattal állandóan előnyben van.

— **Az osztálysorsjegyek II-ik húzása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A többi kisebb nyeremények közt 8000 korona nyereménnyel a 64362. sz., 2000 korona nyereménnyel a 15186, 52954 és 65838 sz. sorsjegyek húztak ki. A többi nyeremények jobbára 100 koronások.

— **Epilógus a néppárti tüntetéshez.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Lepsényi-féle tüntetés miatt a királyi ügyészség

vádat emelt Kaas Ivor b., Gelsei Biró Zoltán és Becsey György ellen. A bűnfelek közt van a diszalbum, melyet Lepsényinek átadni akartak. A vád a királysértés ünnepléseért van emelve.

Laptulajdonos SZAUTTER GUSZTÁV
 előfő szerkesztő PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Köhögés,

rekedtség és elnyájkódásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díjjutalmazott
 biztos hatású

Mell-Pastilláit.

Kapható 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körút 17

Urak,

kik a legújabb divat szerint valódi angol és francia szöveteiből készült

téli kabátot, utcai, salon, frakk- és díszöltönyöket

vagy bármilyen férfi- és gyermekruhát

kivételes olcsó áron beszerezni óhajtanak, forduljanak a cs. és kir. szab.

Zentler-féle

férfi és gyermekruha-raktárhoz Pécsen, király-utca, Bazár épület, a városházával szemben.

Megrendelések pontosan és olcsón eszközöltetnek. — Meg nem felelő árak kieserítetnek.

22800 sz.
 tkv. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy id. Varga György végrehajthatónak, néhai Varga József örökösei kk. Varga Imre, Katalin és Erzsébet végrehajtást szenvedők ellen 19 frt 45 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírószék területén levő, Hosszu-Hetény község határában fekvő, a hosszu-hetényi 142. sz. betétben felvett I. 1—26. sorsz. ingatlanokra 927 frtban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi december hó 23. d. e. 10. órakor Hosszu-Hetény község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni tognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 92 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 3333. szám alatt kelt igazs. min. rend. 8 §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1895. évi szeptember hó 26. napján. A kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság.

Vodicska Ferencz
 kir. törvényszéki albiró.

MITTELBACH-féle
JÓJZÜ,
ILLATOZOTT
csuka-
májolaj

(Oleum Jecoris Aselli aromaticum) a legkiválóbb orvosi személyiségek által megvizsgálva, és mivel az emésztést elősegíti, gyermeknek különösen ajánlva mindazon esetekben, amelyekben az orvos az egész test, de különösen a mell és a tüdő megerősödését kívánatosnak látja; ugyszintén a testnek súlyosabbítására, a vér tisztítására és a tüdő betegsége ellen. — **1 forint**os palackokban kapható:

MITTELBACH S.
 „SALVATOR” gyógytárban Zágráb.

Budapesten: **Molnár és Moser** cégeknél.
 Koronaherczeg-utca.

A legfinomabb, egyedül egészséges és egyszerűen a legolcsóbb pótték a babszemő-kávéhoz.

Egyedül egészséges pótszer a babszemő-kávé helyett. Nőknek, gyermekeknek, betegeknek orvosilag van ajánlva.

KATHREINER

KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ

Legisztább természetes gyártmány egész szemesben Hozzávegyítések általi hamisítás tehát ki van zárva.

Mindenütt kapható: 1/2 kiló 25 kr.

Óvatosság: Csak a „Kathreiner”-névvel ellátott eredeti-csomagokat kérjük és fogadjuk el.

DISZOKLEVÉL 1891-1894. 8 ARANY ÉREM

Egészséget Erő

Kathreiner Ad.

NYOMATOTT TAIZS JÓZSEFNÉL PÉCSÉN, 1895.